

contra la guerra i pel desarmament

Per iniciativa de S. Parkes Cadman i altres, s'ha fet una enquesta entre clergues de diferents religions, sobre l'actitud de les Esglésies davant d'una guerra, als quals s'han adreçat diverses preguntes. Sobre 53.000 clergues consultats, 12.076, és a dir, el 62 per 100, proposen que les Esglésies refusin tota participació en el sosteniment de tota guerra futura.

10.427, és a dir, el 54 per 100, donen la mateixa resposta i declaren que ells no farien el servei militar en cap cas.

8.316, és a dir, el 43 per 100, fan reserves sobre la qüestió de saber si la guerra seria ofensiva o defensiva.

8.700, o sigui el 45 per 100, declaren que estan disposats a servir en cas de guerra exclusivament per prestar llurs serveis religiosos dintre l'exèrcit.

15.490, o sigui el 80 per 100, s'han declarat a favor de la reducció dels armaments, àdhuc proposant que l'Amèrica redueixi més que les altres nacions.

2.574, o sigui el 13 per 100, defensen l'exercici militar a l'escola i a la Universitat.

12.017, o sigui el 62 per 100, defensen els mitjans pacífics per a protegir els ciutadans americans a

l'estranger, en lloc d'una política d'intervenció armada.

12.709, o sigui el 66 per 100, són partidaris d'una afiliació immediata d'Amèrica a la Societat de les Nacions.

L'adversitat contra la guerra s'ha demostrat que era més intensa entre els estudiants de teologia que entre els clergues.

870, o sigui el 79 per 100, dels 1.001 estudiants de teologia que han estat consultats, han respost que el seu criteri és que les Esglésies han de refusar tot ajut a una guerra futura; 792, o sigui el 72 per 100, declaren que ells no combatran personalment.

301, o sigui el 27 per 100, declaren poder servir en temps de guerra com a clergues.

Mentre el món decididament camina cap al desarmament dels pobles, els individus són víctimes d'un atavisme, tornen a armar-se. El fenomen, encara que entre nsoaltres sigui més sensible que en altres països, ho és per a tot arreu. I ací, pel que ens afecta, no estaria de més que el Govern es capacités de la inajornable necessitat d'acabar amb la profusió d'armes curtes que posen en constant perill el dret més sagrat de tots, que és el dret a la vida.

Xampany RIGOL

EL PREFERIT DELS INTEL·LIGENTS

p. c. r.

Hom ens diu que les inicials seguides «P. C. R.» ja no responen, com fins ara, al Partit Catalanista Republicà, sinó al Partit Cavernícola Reaccionari, que és el mateix.

Es allò que diu la dita castellana: «Los mismos perros con disfinto collar».

Amb tot el sentiment recordem l'aniversari del traspàs del mestre del federalisme En Francesc Pi i Margall.

Les seves doctrines són un bon guiatge pels dirigents de la nova Espanya.

Freturem per veure eredir a Barcelona, el tan parlat monument, en just homenatge a la seva immortal obra política.

recollim de "la rambla"

«A Càdiz hi ha un convent de Monges Carmelites on s'obliga a les educandes a cantar un himne—revisionista—que és música de la «Marcha Real» amb lletra religiosa.

Sembla que el pare d'una nena, un excel·lent republicà, malgrat el seu catolicisme, va anar indignat, a protestar. La Superiora, però va objectar-li fredament:

— La República encara no ha entrat en aquest Convent.

— Doncs miri—va replicar el ciutadà— vigili que algun dia no hi entri el poble sense demanar permís».

RIGOL i sempre RIGOL

«L'Empordà Federal» del dia 19 d'abril de 1930 deia:

«Figueres pagarà aquest any per augment de sous als ampleats municipals desde l'any 1923, al 1930.

11.000 duros més.

Si l'actual ajuntament o els que vinguessin no poguessin derogar el vigent reglament d'empleats, l'augment a pagar l'any vinent seria de.

13.000 duros.

Bonica herència de la Dictadura.»

Portem set mesos de República i tot resta igual.

Un bon taller de calçat a mida
PALLAC GALAN, 2

avant..!

el pròxim número sortirà el
dimecres, dia 16.

venda: llibreria batllosera.